

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității veterinare

Activitatea sanitar-veterinară pe teritoriul României este organizată și se desfășoară, în momentul actual, în conformitate cu prevederile Legii sanitare veterinare nr. 60/1974, republicată, având menirea de a apăra sănătatea animalelor și sănătatea publică, prin prevenirea transmiterii bolilor comune animalelor și omului, de a examina alimentele de origine animală în scopul protecției consumatorilor și de a asigura asistența de specialitate.

Trecerea la economia de piață și aplicarea măsurilor de reformă în agricultură, prin apariția și consolidarea rapidă a proprietății private asupra animalelor, precum și prelucrarea și comercializarea produselor de origine animală prin liberă inițiativă, a condus la necesitatea de a reactualiza toate reglementările din domeniul veterinar.

Această necesitate se datorează și faptului că, în prezent, pe plan internațional, medicina veterinară și-a extins mult sfera de acțiune, intervenind în numeroase domenii, printre care: industria alimentară și siguranța alimentației, industria ușoară, producția de medicamente și alte substanțe chimice, transporturi, comerț interior și exterior, protecția animalelor, protecția mediului și altele, cu influențe directe sau indirecte asupra stării de sănătate a animalelor și a populației.

Necesitatea reactualizării legislației care reglementează domeniul sanitar-veterinar este impusă și de faptul că țara noastră este una dintre țările candidate la Uniunea Europeană.

În acest context, potrivit sarcinilor stabilite prin Documentul de Poziție, la Capitolul VII – Agricultură, domeniul sanitar-veterinar, Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, prin Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor îi revine responsabilitatea de a armoniza și implementa

legislația sanitar-veterinară, în totalitatea ei, cu cea a Uniunii Europene.

În acest scop, a fost adoptată Legea de față privind organizarea activității sanitar-veterinare, având ca principii de bază, obiect și domenii de reglementare: organizarea și funcționarea serviciilor veterinare; cerințe veterinare și controale de sănătate pentru animale vii și material germinativ de origine animală; măsuri de protecție; măsuri de control al bolilor transmisibile ale animalelor; cerințe veterinare privind produsele și subprodusele de origine animală destinate consumului uman; cerințele veterinare privind deșeurile animaliere, subprodusele de origine animală care nu sunt destinate consumului uman, agenții patogeni de origine animală și produsele selectate de origine vegetală; cerințele privind comerțul cu țări care au un acord veterinar bilateral cu Comunitatea Europeană; cerințele veterinare privind nutriția animală și produsele medicinale veterinare; cerințele veterinare privind inspecțiile și controalele veterinare; cerințele veterinare privind protecția și bunăstarea animalelor; cerințele veterinare privind animalele și activitatea de reproducție, finanțarea serviciilor și activităților veterinare de stat și altele.

Pe baza acestor reglementări în domeniul sanitar-veterinar, România se aliniază cerințelor veterinare internaționale și în special a celor comunitare cu privire la animale vii, produse și subproduse de origine animală, produse germinale de origine animală, produse medicamentoase, furaje, materii prime și alte produse și materii care pot influența starea de sănătate a animalelor și oamenilor, asigurând totodată cerințele privind inspecțiile veterinare în schimburile cu statele membre ale Uniunii Europene, inspecțiile și controlul importurilor din terțe țări, certificarea veterinară și altele.

Legea este structurată ținând cont de capitolele principale (pachete de directive) prevăzute de legislația europeană în așa fel încât legislația secundară să decurgă în mod firesc în baza directivelor, deciziilor și regulamentelor.

Ca urmare a transparenței prevederilor impuse persoanelor fizice și juridice, în special în ceea ce privește cerințele pentru

sănătatea animalelor, protecția acestora, siguranța produselor de origine animală, controlul bolilor la animale, interzicerea folosirii în creșterea animalelor a unor substanțe și a reziduurilor acestora, va fi influențată favorabil stabilitatea pieței și sporirea încrederii consumatorilor în calitatea produselor supuse controlului veterinar, puse pe piață.

Legea prevede, de asemenea, modul de finanțare a serviciilor veterinare și a activității veterinare, precum și condițiile în care proprietarii de animale sunt îndreptățiți la despăgubiri în caz de daune și cheltuieli apărute ca rezultat al diagnosticării sau lichidării-eradicării bolilor la animale cu potențial de difuzare rapidă, ca urmare a altor boli și acțiuni de lichidare a acestora, stabilite prin reglementările în vigoare.

Aceste reglementări nu aduc modificări asupra tarifelor și taxelor aplicate pentru prestările de servicii veterinare și alte activități privind eliberarea de avize și autorizări și nu implică cheltuieli suplimentare de la bugetul de stat.

Se impune, de asemenea, modificarea cadrului instituțional al organizării serviciilor veterinare, pentru crearea unei corespondențe cu autoritățile veterinare ale Uniunii Europene.

Crearea Agenției Române pentru Siguranța Alimentelor prin Ordonanța Guvernului nr. 90/2003, aprobată prin Legea nr. 600/2003, ca instituție de contact cu Autoritatea Europeană pentru Siguranță Alimentară a creat premisele dezvoltării acestui cadru instituțional. Prin preluarea Agenției Naționale Sanitare Veterinare în cadrul Agenției Române pentru Siguranța Alimentelor, noua instituție, denumită Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor își întregește atribuțiile și domeniile de competență, fiind pregătită să asigure realizarea conceptului european „from stable to table” (de la fermă la masa consumatorului) care impune interdependența domeniului sanitar veterinar și al siguranței alimentare.

Ținând cont de politica actuală a Guvernului de reducere a numărului de instituții descentralizate, cele trei institute naționale de referință în domeniul veterinar se reorganizează, având

personalitate juridică, și vor fi conduse administrativ de către Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Totodată, din veniturile proprii realizate de direcțiile județene sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, un procent va fi vărsat în contul Autorității și vor fi redistribuite acestora, în funcție de necesitățile specifice, de politica veterinară și siguranța alimentelor, precum și de prioritățile naționale.

Structura și organizarea instituțională similară celei care funcționează în Uniunea Europeană va conduce la îmbunătățirea percepției importatorilor comunitari față de produsele românești și implicit a consumatorilor din statele membre și va permite în același timp o integrare mai facilă a producătorilor naționali în piața comună, după aderare.

Noua organizare a Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor a fost prezentată la întâlnirea la nivel înalt de la Bruxelles dintre domnul ministru Ilie Sârbu și domnul David Byrne, comisar U.E. pentru sănătatea și protecția consumatorilor, această formă de organizare fiind foarte bine apreciată, creându-se astfel structura organizatorică privind siguranța alimentelor atât la nivel central, cât și teritorial.

Prin noua organizare instituțională se creează premisa necesară pentru accesarea fondurilor existente atât la nivelul Uniunii Europene cât și la nivelul Băncii Mondiale pentru înființarea acestei noi autorități. În acest sens, s-au purtat discuții cu Banca Mondială, care are alocată o sumă de peste 10 milioane euro.

Prevederile prezentei legi nu prezintă nici un impact negativ asupra prevederilor din convențiile sau acordurile în domeniul sanitar-veterinar încheiate de România cu alte state.

Față de cele prezentate mai sus, Parlamentul României a adoptat Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității veterinare.